

भट्टिः । णिचि चामयति । “इमां किमाचामयसे न चक्षुषी” नेष० ।

चम भवेत् खादि० वैदिकः पु० सक० सेट् । चम्नोति उदित् चमिता चान्ता । कविकल्पद्रुमे “कुक्षित्यां गच्छ गत्यां चम् नृचम् जम् जिष्ठ भम” इति वाक्ये “परोऽनुबन्धः पूर्वेषाम्” इति तत्त्वोक्तेः सर्वेषामुदितत्वं तेन शब्द-कल्पद्रुमे खादिगणीयस्य उदित्त्वाहुक्तिः प्रामादिकी

चमत्कार पु० चमदित्यव्यक्तं क्रियते क-भावे चञ् । लोका-नीतवस्तु दृष्ट्या चित्तस्य चानन्दहेतौ प्रकाशे विद्यते, “लोकोत्तरचमत्कारप्राणदश्च प्रमादभिः” । “चमत्कारश्च चित्तविस्ताररूपो विस्मयापरपर्याय” सा० द० । “रसे धारश्चमत्कारः सर्वत्राप्यनुभूयते” तडुतधर्मदत्तवाक्यम् । “चमत्कारश्च लोकातीताधीकलनेन किमेतदितिज्ञान धाराजननेन चित्तवृत्तेः दीर्घविस्तारः । दृष्टहेतुभ्योऽ-सम्भावितत्वज्ञानेन हेत्वन्तरानुसन्धानाय मनसो-व्यापारभेद एव चित्तविस्तार इत्यन्ये । सुखविशेष एव चमत्कार इत्यपरे । चमत्कारत्वञ्च आह्लादगतो जाति-विशेषः यथाह रसगङ्गाधरे “रमणीयाद्यप्रतिपादकः शब्दः काव्यं रमणीयता च लोकोत्तराह्लादजनकज्ञान-गोचरता लोकोत्तरत्वञ्च आह्लादगतचमत्कारत्वापरपर्याय-बोऽनुभवसाक्षिको जातिविशेषः” इति । “इत्थं च चमत्-कारजनकभावनाविषयाद्यप्रतिपादक शब्दत्वं यत्प्रतिपा-दार्थविषयकभावनात्वं चमत्कार जनकतावच्छेदकं तत्त्वं, स्वविशिष्टजनकतावच्छेदकार्थं प्रतिपादकतासंसर्गेण चम-त्कारत्ववत्त्वमेव वा काव्यत्वमिति फलितम्” इति च । कर्त्तरि व्यञ् । २ अयामागौ लिका० ।

चमर पुंस्त्री चम-अरच् । १ मङ्गिषाजतौ मृगभेदे, यस्य पु-च्छेन चामराख्यं व्यजनं भवति, स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । “कुर्वन्ति बालव्यजनेश्चमर्यः” “बालप्रियत्व शिथिलं चमर्यः” कुमा० । “स्फुरति चानुवर्गं चमरीचयः” माघः । २ दैत्यभेदे पु० । ३ चमरपालजाते चामरे न० ।

चमरपुच्छ पुंस्त्री चमरस्य पुच्छमिव पुच्छमस्य । (केकडे) बिलेश्वरे १ पशुभेदे । राजनि० । इत० । २ चामरे न० ।

चमरिक पु० चमरमिव केशरोऽस्यस्य ठन् । कोविदारहचे रक्तकाञ्चनारे दृष्टे चमरः

चमरी स्त्री चमरजातिस्त्री ङीप् चमरमिवाकारोऽस्यस्या अच् गौरा० ङीप् वा । १ चमरजातिस्त्रियां चमरशब्दे उदा० । २ मञ्जुयां भेदि० ।

चमस पुंन० अर्द्धचादि० चमस्यसिन् चम-असच् ।

१ पलाशादिकाडजाते यन्त्रियपात्रभेदे तल्लक्षणभेदादिकं यन्त्रपात्रं उक्तं यथा

“चमसानां तु वक्ष्यामि दण्डाः स्युश्चतुरङ्गुलाः । त्र्यङ्गु-लस्तु भवेत्स्त्रान्वो विस्तारश्चतुरङ्गुलः । विकङ्कतमयाः स्त्र्यङ्गुलाश्चतुरङ्गुलमयाः कृताः । अन्येभ्यो वापि वा कार्यास्तेषां दण्डेषु लक्षणम् । होतृमण्डल एव स्था-द्वङ्गुलश्चतुरङ्गुलः । उद्गातृणां च त्र्यङ्गुलिः स्थाद्याजमानः प्रुष्टुः कृताः । प्रशास्तरयतः स्थादुत्तरो ब्रह्मशनिनः । पोतुरपे विशाखी स्थादुष्टुः स्थाद्विष्टुहीतकः । अक्षा-वाकस्य राज्ञाव च्याग्नीध्रस्य मयूखकः । इत्येते चमसाः प्रोक्ता ऋत्विजां यज्ञकर्मणि । पलाशाद्वा यटाद्वा-न्यटवाद्वा चमसाः कृताः” कात्या० श्रौ० १।२।३६ ।

स्त्र्यङ्गुलाय कर्कः “स च चमसश्चतुरङ्गुल द्वादशाङ्गुल दीर्घश्चतुरङ्गुलश्चातः सटलश्च भवति परिशिष्टात् स्त्र्यङ्गुलकारप्रस्थानाच्च । चमसवत्स्त्र्यङ्गुलस्य चतु-रङ्गुलां विधातुं चमसवदित्येव चमसस्य सिद्धां चतु-रङ्गुलतामाह” कात्या० श्रौ० २।३।१ । “चमसवद्विशेषात्” शारी० सू० । “अर्वाग्विलचमस” इति तज्ज्ञापप्रुष्टतश्रुतिः । स्त्रीत्वमपि भेदि० । २ सोमपानपात्रभेदे च । कर्मणि अच् । १ पपटे पिटकभेदे षलङ्कुलो च पु० “चूर्णं यच्छुष्कमापायां चमसी साऽभिधीयते” भायप्र० उक्ते (धूमसी) ख्याते ५ मापचूर्णं च स्त्री गौरा० ङीप् ।

चमसिन् पु० चमस+असत्प्रथे इनि । चमसयुक्ते स्त्रियां ङीप् ततः नडा० व्यपत्ये फक् । चामसायन तदपत्ये पुंस्त्री०

चमसोद्भेद पु० भारतप्रसिद्धे प्रभासान्तिकस्ये तीर्थभेदे ।

“ततस्तु चमसोद्भेदमच्युतस्त्वगमन्त्रलो । चमसोद्भेद इ-त्येवं यं जनाः कथयन्त्युत” भा० शल्या० ३६ अ० । “एष वै चमसोद्भेदो यत्नादृश्या सरस्वती । यत्नैर्नामभ्यवर्त्तन्त सञ्जाः पुण्याः समुद्रगाः” भा० व० १२ अ० । चमसोदनं मय्यत्र न० “आश्रमान् सरितश्चैव सरांसि च मराधिप ! । चमसोद्भेदनं विप्रास्तत्रापि कथयन्त्युत” ऋ० अ० ।

“क्तात्वा तु चमसोद्भेदे अग्निष्टोमफलं लभेत्” ऋ० अ० ।

चमीकर पु० कतस्वराभिधे स्वर्यस्योत्पत्तिस्थाने शब्दार्थचि० यद्योगात् स्वर्यं चामीकरमित्युच्यते ।

चमू स्त्री चम-ऊ । सेनामाहे (मजाः ७२८, रथाः ७२८ अथाः २१८७, पदातयः ३६४५), एतत्संख्याभेदान्निते सैन्यभेदे च चमरः । “अर्धौहिणीशब्दे ४६४८ दृश्यम् ।